

РЕШЕНИЕ

№ 575

гр. София, 03.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **11519** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от [фирма], чрез управляващия Н. Г. срещу Решение, постановено по АНД № 13424 от 2020г. по описа на СРС, НО, 104-ти състав, с което е потвърдено НП № 23-003456 от 24.07.2020г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С. област, с което на дружеството е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 61, ал.1 във връзка с чл.1, ал.2 от КТ.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено. Считат, че не са обсъдени всички относими по делото доказателства и решението се явява необосновано. В хода на делото било установено, че касаторът не притежава и не стопанисва обект „стопански двор“, находящ се в [населено място],[жк]. Сочи, че не притежава и не притежава животни, които да бъдат отглеждани чрез възлагане с трудов договор. Сочи, че лицето И. Е. не е попълнил съответната декларация, а се е подписал под контрола на проверяващите органи. Намира за необосновано некредитирането на показанията на свидетеля М., която работи в дружеството повече от 6 години и отговаря за оформянето на трудовите досиета на работниците.

Моли за отмяна на решението.

В проведеното съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Ответникът Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област се представлява от юрк П. с редовно пълномощно, който оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на договорения адвокатски хонорар.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, на база данните по делото, като съобрази становищата на страни и закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява основателна:

Съдът, от фактическа страна приел следното: На 09.06.2020г. в обект – стопански двор,[жк], на ъгъла на [улица]и [улица], стопанисван от [фирма], била извършена проверка от контролни органи на Дирекция „Инспекция по труда“ С. област, при която е установено, че дружеството, в качеството си на работодател, не е оформил надлежно като трудови правоотношения извършваната работа от лицето И. Ш. Е., нает като овчар. Лицето е било заварено да работи като „овчар“ в стопанския двор. Същият е попълнил декларация , че полага този труд от около 5 месеца с работно време от 08.00 до 18.00 без почивен ден и получава трудово възнаграждение от 800 лева.

Съдът извел така установеното от свидетелските показания на Е., като не кредитирал показанията на св. М., тъй като същата не била очевидец на нарушението.

Съдът посочил, че при така установеното по фактите, НП следва да бъде потвърдено, като извел, че реализираният труд като овчар от страна на Е. следва да бъде оформен посредством сключването на трудов договор с лицето, неизпълнението на което представлява нарушение на чл. 62, ал.1 във връзка с чл.1, ал.2 от КТ.

Решението е неправилно, като постановено при неизясняване на релевантни факти и обстоятелства и необсъждане и непроизясняне от страна на съда по основните възражения в жалбата.

Основната теза на жалбата се състои в това, че дружеството не притежава, не стопанисва проверения обект, както и не разполага с животни, пашата на които да възложи чрез трудов договор. В предмета на дейност на дружеството не съществува такава дейност.

В тази насока са представени писмени доказателства, в тази насока са свидетелските показания на лицето М. – служител на дружеството.

С оглед това, съдът необосновано е игнорирал последните като годни доказателствени средства, а е приел бланкетно, че дружеството стопанисва обекта. Единствено показанията на лицето Е., респ. декларацията, която обаче не е написана от него, а само подписана, навеждат на извод за фактически отношения с дружеството – касатор. Напротив, от приетите по делото доказателства се установява, че животновъден обект не е регистриран на името на дружеството / л. 85 по делото на СРС/, а такъв е регистриран на посочения адрес, но същият е със собственик Н. К.,

който е управител на дружеството, но не може да бъде идентифициран със същото.

С оглед така установеното, делото се явява неизяснено от фактическа страна и при необсъдени основни възражения. Решението следва да бъде отменено и върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото, съдът следва еднозначно да установи кой е собственик, респ. ползвател, стопанисващ обекта, предмет на проверката. Следва да бъде установено в кой от обектите е установено лицето Е. да полага труд, този , който е регистриран на Н. К. или този, регистриран на името на Б. К. / л. 10 / по делото на СРС. Следва да се установи чии са животните, на името на кое лице са регистрирани. Следва да бъде повторно разпитано лицето И. Е. за проверка на това с който твърди, че има въпросните фактически отношения по възлагане на труд, за които не е оформен трудов договор, както и чии животни гледа. Следва да бъде съобразен и предмета на дейност на дружеството, вкл. чрез събиране на доказателства за регистрация, документи, доказващи реалната му дейност и пр., като се съобразят и показанията на лицето М., които са игнорирани при разглеждане на делото от СРС.

По изложените съображения, решението на СРС следва да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

На основание чл. 226, ал.3 от АПК съдът не дължи произнасяне по разноските, като същото следва да бъде сторено при постановяване на съдебния акт при повторното разглеждане.

Воден от горното и на основание чл. 222 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 17.09.2021г., постановено по АНД № 13424/2020г. по описа на СРС и ,,

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: